

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120289893
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:6120289893.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom v spore žalobcu: POMO, s.r.o., IČO: 52 756 904 so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, zastúpený: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., IČO: 36 864 455 so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, proti žalovanému: Generali Poist'ovňa, a.s., IČO: 35 709 332, so sídlom Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, o zaplatenie 182 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Návrhom v upomínacom konaní sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 182 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania ročne od 19.4.2020 do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 21.12.2019 o 21.30 hod. došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky o (Russia), ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená X. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom: Pod W. XXX/X, XXX XX C. T.. K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla Opel Combo, EČV: Q ktorého držiteľom je C. T., v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Poistná udalosť je evidovaná pod č. 6401077129. Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 22/2020 zo dňa 18.02.2020, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky BMW 525 xDrive, EČV: S Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 0202020 zo dňa 28.02.2020, splatnú dňa 28.02.2020 na sumu 1130,- EUR s DPH. Uvedená suma je fakturovaná za obdobie od 18.02.2020 do 27.02.2020, t. j. 10 dní, pričom výška denného nájmu predstavovala sumu 110,- EUR s DPH. V sume 1130,- EUR s DPH je zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30,- EUR s DPH. Poškodený zároveň dňa 28.02.2020 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z poistnej udalosti č. 6401077129 zo dňa 21.12.2019 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 1130,- EUR s DPH, spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 28.02.2020. Náklady vo výške 1130,- EUR s DPH boli poškodeným vynaložené nutne a účelne, keďže bol po uvedenú dobu vylúčený z užívania poškodeného motorového vozidla. Cieľom náhrady škody je právo poškodeného na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodou a nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov na poškodeného, ak si ich sám nespôsobil. Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa XX.04.2020, zaslaného žalobcovi jasne vyplýva, že dňa XX.04.2020 došlo k skončeniu prešetrovania a následnému vybaveniu poistnej udalosti. Dňa 14.04.2020 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške

948,- EUR. Krátenie poistného plnenia bolo zo strany žalovaného odôvodnené tým, že určil vlastnú dennú sadzbu za prenájom náhradného vozidla vo výške 94,80 EUR za deň a poistné plnenie rovnako krátil o poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30,- EUR. Náklady vo výške 1130,- EUR s DPH boli poškodeným vynaložené nutne a účelne, keďže bol po uvedenú dobu vylúčený z užívania poškodeného motorového vozidla. Cieľom náhrady škody je právo poškodeného na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodou a nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov na poškodeného, ak si ich sám nespôsobil. Žalobca si súčasne uplatnil úroky z omeškania. Dňa XX.04.2020 bolo zo strany žalovaného skončené prešetrovanie poistnej udalosti. So zvyškom poistného plnenia je žalovaný v omeškaní odo dňa 19.04.2020, nakoľko je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Žalobca považuje takýto postup zo strany žalovaného za nedôvodný, nakoľko došlo k neoprávnenému a ničím nepodloženému kráteniu uplatňovaného nároku. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti je žalobca nútený obrátiť sa so svojim nárokom na súd. Uplatnený nárok vo výške 182,- EUR s DPH spočíva v rozdieli sumy vo výške 1130,- EUR uvedenej na faktúre č. 0202020 za prenájom náhradného motorového vozidla a poskytnutého poistného plnenia vo výške 948,- EUR. Žalobca sa v zmysle uvedeného uplatňuje úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy 182,- EUR od 19.04.2020 do zaplatenia.

3. V konaní vydal upomínací súd platobný rozkaz č.k. 27Up/830/2020, ktorým zaviazal žalovaného k úhrade 182 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy 182 EUR od 19.04.2020 do zaplatenia.

4. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný včas odpor, ktorý odôvodnil tým, že žalobca nárokuje pohľadávku 182 EUR, ktorú mal poškodený voči žalovanému, ako poisťovateľovi, titulom náhrady škody, ktorá jemu vznikla v súvislosti so škodovou udalosťou, ku ktorej došlo dňa 21.12.2019, pri ktorej bolo prevádzkou motorového vozidla „poisteného“ v poisťovni žalovaného poškodené jeho motorové vozidlo zn. RANGE Rover EVOQUE, EČV: L v dôsledku čoho si od žalobcu zmluvou o nájme č. 22/2020 zo dňa 18.02.2020 zapožičal náhradné motorové vozidlo, za nájom ktorého jemu žalobca vyúčtoval nájomné 1.130,- EUR bez DPH. Faktúrou č. 0202020, vyhotovenou dňa 28.02.2020, žalobca vyúčtoval poškodenému za nájom náhradného vozidla 1.130,- EUR bez DPH za obdobie od 18.02.2020 do 27.02.2020, tj. 10 dní a náklady za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30,- Eur bez DPH. Žalovaná istina 182,- EUR predstavuje sumu, ktorú žalovaný poškodenému neuhradil, ale o túto sumu znížil ňou požadovanú náhradu škody vo výške 1.130 EUR bez DPH s tým, že suma 182,- EUR predstavuje poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30,- EUR a nepriznané plnenie vzhľadom na sadzbu denného nájomného, tj. 10 dni x 110 = 1.100 Eur - 10 x 94,80 = 948 rozdiel 1100 - 948 = 152 Eur.

5. So žalobou vyjadril nesúhlas z dôvodu, že považuje za nepochybné, že plnenie poskytované poškodenému z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je náhradou škody, ktorú poisťovateľ uhrádza poškodenému za škodcu. Na daný prípad sa preto o.i. vzťahujú príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o náhrade škody. V zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov „Uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).“ Z ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že poškodenému sa uhrádza skutočná škoda. Za skutočnú škodu súdna prax všeobecne považuje majetkovú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného, ku ktorému došlo v súvislosti so škodovou udalosťou. Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Uznesenia sp. zn. 3 MCdo 3/2015 zo dňa 28.06.2016 vyplýva, že „Pokiaľ ide o výšku náhrady škody, otázka skutočnej škody bola riešená už v rozhodnutí R 7/1992, v zmysle ktorého skutočnou škodou spočívajúcou v nákladoch na vypožičanie či prenájom vozidla, prevyšujúcich náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť iba v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie - nájom náhradného vozidla, ktoré zodpovedá vozidlu zadržíavanému.“ „V danom prípade nevyhnutná potreba žalobcu zadovážiť si náhradné motorové vozidlo po dobu, keď nemohol užívať svoje motorové vozidlo, nebola účastníkmi spochybnovaná. Avšak aj u porovnateľného motorového vozidla platí, že rozsah náhrady, ku ktorej je škodca povinný, je obmedzený hľadiskom účelnosti. So zreteľom na uvedené bolo potrebné výšku náhrady škody, za ktorú zodpovedá žalovaná, stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase. Skutočnou škodou, spočívajúcou v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, ktoré prevyšujú náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci.“ „Dôkazné bremeno o výnimočných okolnostiach odôvodňujúcich v konkrétnom prípade priznanie náhrady v čiastke vyššej, než je obvyklá potrebná k prenájmu porovnateľného vozidla, zatažuje žalobcu.“ V zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom

poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla „Náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.“ V zmysle ustanovenia § 11 ods. 6 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov (ďalej aj len ako „ZoPZP“) „Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,“ Žalovaný je toho názoru, že pri určení výšky skutočnej škody je potrebné posudzovať, či náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie či nájom náhradného vozidla. Žalovaný priznal žalobcovi pri likvidácii poistnej udalosti poistné plnenie za 10 dní nájmu náhradného vozidla, pri dennom nájmom 94,80 € bez DPH € za 1 deň nájmu vozidla. Sadzbu nájomného, ktorá bola dohodnutá Zmluvou o nájme medzi poškodeným a žalobcom na 110 € bez DPH za 1 deň nájmu, žalovaný neakceptoval, nakoľko žalovaný považuje sadzbu denného nájomného za neprimerane vysokú. Sadzba nájomného bola pri výpočte poistného plnenia modifikovaná na uvedených 94,80 € bez DPH na deň, čo je hodnota primeraná nájmu za prenájom motorového vozidla danej triedy. Žalovaný vzhľadom na to, že denné nájmné zisťoval najmä prostredníctvom zverejnených cenníkov na internete iných autopožičovní, pričom v okrese Žilina sa motorové vozidlo BMW 525D xDrive prenajímalo za cenu 55,- Eur na deň a 61,- Eur na deň, čo je prakticky polovica denného nájomného účtovaného žalobcom. V okrese Bratislava bola cena denného nájomného 79,- Eur a v okrese Poprad bola cena stanovená na 94,80 Eur, podľa ktorej aj žalovaný pristúpil k úhrade denného nájomného ako najvyššej sume denného nájomného v prospech poškodeného, ktorá žalovanému bola známa na základe vlastného šetrenia v rámci likvidácie. Žalovaný nedisponuje ďalšími cenníkmi k náhradnému vozidlu BMW 525D xDrive, ktoré prenajal žalobca poškodenému. Z tohto dôvodu žalovaný navrhuje súdu vykonať dopyt na poskytnutie cenníkov k danému typu vozidla prenajatého poškodeným alebo rovnakej kategórii od iných autopožičovní v danom okrese. Žalobca si uplatňuje sumu 30,- € bez DPH, ktorá, ako uvádza v žalobe, predstavuje jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla. Žalobca poskytuje svojim klientom prenájom vozidla, resp. v predmete podnikateľskej činnosti má žalobca okrem iného uvedené, že poskytuje prenájom hnuiteľných vecí. Žalovaný má za to, že predmetným poplatkom neposkytuje žalobca svojim klientom žiadnu službu, je samozrejmosťou, že keď poskytuje žalobca svojim klientom prenájom hnuiteľných vecí, tj aj motorového vozidla, tak že bude pripravené na prevzatie klientom. Nie je preto dôvod si za uvedené účtovať špeciálny poplatok. Predmetný poplatok účtuje aj fyzickým osobám, tj. spotrebiteľom ako slabšej strane, ktorú zákon chráni. Vzhľadom na uvedené, má žalovaný za to, že rozsah náhrady škody je obmedzený hľadiskom účelnosti, a tento poplatok, ktorý je účtovaný aj spotrebiteľom, je neúčelný. Žalovaný taktiež poukazuje na to, že predmetný poplatok nie je štandardným poplatkom spojeným so službou - nájmom vozidla. Iné požičovne si takéto poplatky neúčtujú, preto by samotné pristavenie a odovzdanie vozidla nemalo byť považované za obvyklý náklad spojený s nájmom náhradného vozidla a priznať takéto poplatok, keď žalobca dostane za poskytnutie služby nájom vozidla zaplatené a to vo forme denného nájomného. Predmetné konanie by potom mohlo viesť k tomu, že spoločnosť, ktorá poskytuje služby vo forme nájmu vozidla, by si takéto poplatky mohli účtovať neobmedzene aj vzhľadom na to, že poškodený nemusí uhradiť nájmné za náhradné vozidlo, nakoľko tak urobí poisťovňa Poškodený v zmysle ustanovenia § 415 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na majetku. Ak predmetný poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla predstavuje reálnu službu napr. pristavenie vozidla až domov tak ide o nadštandardnú službu, ktorú si poškodený dojedná priamo v zmluve a z tohto dôvodu takéto poplatky nie je v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Poškodený je zároveň povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na majetku a nenavyšovať škodu z dôvodu využívania nadštandardných služieb poskytovaných spolu s nájmom náhradného vozidla. Žalovaný navrhol súdu vykonať výsluch poškodeného - X. G., ohľadom preukázania okolností, za ktorých došlo k uzatvoreniu nájomnej zmluvy so žalobcom.

6. Žalovaný ďalej poukázal na ustanovenie § 11 ods. 6 a 7 ZoPZP podľa ktorého „Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej

lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené. Poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.“ K škodovej udalosti došlo dňa 21.12.2019. K uplatneniu pohľadávky žalobcom došlo dňa 28.02.2020, tj. dňom nasledujúcim po vrátení náhradného vozidla žalobcovi poškodeným. K ukončeniu likvidácie došlo dňa XX.04.2020, čo je cca mesiac po skončení nájmu náhradného vozidla. Žalovaný keďže oznámil v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti listom zo dňa XX.04.2020, nemohol sa dostať do omeškania so splnením nepeňažnej povinnosti. Žalovaný vzhľadom na vyššie uvedené tvrdenia poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22. novembra 2018, v ktorom sa uvádza, že „Dovolaťel za podstatu nesprávnosti právnych záverov odvolacieho súdu považuje to, že na posudzovaný prípad nesprávne aplikoval § 11 ods. 8 zákona č. 381/2011 Z. z. a zároveň dospel k nesprávnemu záveru, že poškodený má nárok na úrok z omeškania iba v prípade uvedenom v tomto ustanovení. Odvolací súd k uvedenému zaujal právny názor, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, a žalovaná by sa do omeškania mohla dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá jej bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Na strane druhej peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2011 Z. z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona č. 381/2011 Z. z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. S uvedeným právnym názorom sa dovolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Dovolací súd má za to, že ustanovenie § 11 zákona č. 381/2001 Z. z. sa týka výlučne nesplnenia povinnosti poisťovateľa, ktorá mu bola uložená v súvislosti so šetrením poistnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Zákonodarca totiž v § 11 ods. 8 uvedeného zákona jasne a zreteľne formuluje podmienku, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (OZ). Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6 uvedeného zákona (bližšie pozri bod 14 tohto rozhodnutia). Z dikcie tohto ustanovenia (§ 11 ods. 6 písm. a/, b/) je zrejme, že zákonodarca povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poistnej udalosti. Z obsahu spisu je zrejme, že v posudzovanom prípade si žalovaná splnila povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. tým, že listom z 2. augusta 2013 (č. l. 76 spisu) poskytla žalobcovi písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietla poskytnúť poistné plnenie, ktoré si žalobca od nej nárokoval v listoch z 12. júna 2013 a z 2. júla 2013. Správnosť záveru poisťovateľa v samotnom vysvetlení, z akého dôvodu odmietol poskytnúť plnenie je pritom irelevantný, nakoľko v zmysle citovaného uznesenia je poisťovateľ povinný „len“ poskytnúť písomné vysvetlenie a toto doručiť poškodenému, čo v prejednávacom prípade žalovaná ako poisťovateľ v lehote troch mesiacov aj splnila. To, že žalovaná neodôvodnila odmietnutie poistného plnenia podľa predstáv žalobcu, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nesplnila vôbec a následne prijať záver, že nesplnením tejto povinnosti sa dostala v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. do omeškania.

7. Žalobca replikou uviedol, že odpor podaný žalovaným považuje za nedôvodný a neopodstatnený. Obrana uplatnená v odpore nemá oporu v skutkovom ani právnom stave a je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky.

8. Hoci fakticky žalovaný nenamietal jeho pasívnu legitímáciu, vyjadril s k nej a odôvodnil ju poukazom na ust. § 524 zákona č. 40/1964 Zb. postúpením pohľadávky a započítaním nárokov poškodeného na odplatu zo zmluvy o postúpení pohľadávky a nájomného, pričom argumentáciu podporil odkazom na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/49/2019, 14Cob/55/2019, 8Co/132/2019.

9. Ďalej uviedol, že nároky, ktoré sú hradené z povinného zmluvného poistenia sú vymedzené v ustanovení § 4 ods. 2 zákona o PZP. Nárok na náhradu peňažnej čiastky zodpovedajúcej nájomnému za užívanie náhradného vozidla z povinného zmluvného poistenia sa opiera o ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP. Podmienky vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla upravujú príslušné ustanovenia OZ. Okruh podmienok vzniku nároku na náhradu škody sa v realite odlišuje podľa toho, či podľa skutkových okolností dopravnej nehody bude za túto zodpovedať prevádzateľ vozidla podľa ustanovenia § 427 OZ alebo vodič vozidla podľa ustanovenia § 420 OZ. Z dikcie ustanovenia § 4 ods. 1 o PZP vyplýva, že okruh subjektov je určený univerzálne tak, že poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každú osobu za predpokladu, že je daná jej zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Podľa konkrétnej situácie sa teda zmluvné

poistenie môže vzťahovať na osoby, ktoré za škodu zodpovedajú podľa ustanovenia § 427 OZ (t. j. objektívna zodpovednosť prevádzateľa motorového vozidla), ale aj na osoby, ktoré za predmetnú škodu zodpovedajú podľa ustanovenia § 420 OZ (t. j. subjektívna zodpovednosť vodiča vozidla založená na princípe zavinenia). Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP Náhrada škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Podľa § 442 ods. 1 OZ Uhradza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). S poukazom na uvedené je žalovaný v tomto spore subjektom povinným z hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, a teda je daná jeho pasívna vecná legitímácia. K nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla poukázal na skutočnosť, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, a to primárne v súvislosti so zabezpečovaním svojich pracovných a súkromných potrieb. Nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania.

10. K výške denného nájomného za náhradné vozidlo uviedol, že v oznámení o poistnom plnení i v odpore žalovaný uviedol, že neakceptoval dohodnutú sadzbu nájomného vo výške 110,- EUR a vzhľadom k tomu bola sadzba nájomného žalovaným modifikovaná na sumu 94,80 EUR na deň, čo považuje za hodnotu primeranú nájomnému za prenájom motorového vozidla danej triedy. Ak sa žalovaný odvoláva na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase, potom je potrebné ako účelové vyhodnotiť jeho konanie v rozsahu predkladania neobjektívnej vzorky trhu z čo najnižšou výškou denného nájomného. Navyše prieskum trhu prostredníctvom internetu nemožno považovať v celom rozsahu za relevantné východisko pri určovaní účelnej ceny za prenájom náhradného vozidla, nakoľko z cenníkov autopožičovní nie je zrejme čo všetko je zahrnuté v uvádzanej cene a či je uvádzaná cena finálna. Napriek uvedenému si takisto dovoľujeme predložiť súdu prehľad cien autopožičovní v žilinskom regióne, z ktorých vyplýva sadzba denného nájomného za porovnateľné vozidlá, a to cenník spoločnosti MD-Bavaria Žilina, s.r.o. vyplýva sadzba denného nájomného za vozidlá porovnateľné s prenajatým a poškodeným vozidlom vo výške od 140,- EUR s DPH. Poukazujeme tiež na cenové ponuky spoločností pôsobiacich v žilinskom regióne, a to cenovú ponuku spoločnosti Náhradné vozidlo, s.r.o. a cenovú ponuku spoločnosti Havana Cars s.r.o., z ktorých takisto vyplýva sadzba denného nájomného za porovnateľné vozidlá vo výške 140 eur s DPH.

11. Žalovaný pri určovaní ceny prenájmu vychádzal aj z ceny stanovenej jednotlivými prenajímateľmi vzhľadom na dobu prenájmu, čo však vzhľadom na skutkové okolnosti tohto prípadu nemožno považovať za správny postup. Cenníky bežných autopožičovní sa odvíjajú od počtu dní prenájmu, nakoľko zvyčajne nájomca vie uviesť na ako dlho si chce vozidlo prenajať, požičovne podľa toho upravujú a korigujú svoje podnikateľské aktivity. Žalobca nie je klasickou autopožičovňou, fakturuje si skutočnú dobu prenájmu, ale tak, že cena za každý deň je rovnaká ako za prvý deň nájmu, nakoľko ani poškodený ani požičovňa nevie odhadnúť dĺžku opravy. Žalovaný pri likvidácii berie do úvahy najmä dĺžku nájmu, čo pri tejto spätnej kalkulácii je možné, avšak v čase uzavretia nájomnej zmluvy žalobca s poškodeným sú v pozícii, kedy dobu prenájmu nevedia určiť presným časovým ohraničením a doba nájmu sa tak odvíja od skutočnosti - vykonania opravy poškodeného vozidla a vydania krycieho listu poisťovateľom resp. poskytnutia poistného plnenia za opravu. S poukazom na tento atribút (doba nájmu) tak nevedia upraviť výšku denného nájomného. Keby si aj poškodený prenajal vozidlo v konkurenčnej autopožičovni, pri oprave dlhšej ako napr. tri dni, by pravdepodobne musel uzatvoriť viacero na seba nadväzujúcich nájomných zmlúv (s nezníženou výškou denného nájomného) alebo zväziť riziko, prenajať si náhradné vozidlo na dobu odhadovanej opravy (danú servisom), ktorá však nemusí zodpovedať reálnej dobe opravy - kedy denné nájomné by bolo síce v nižšej výške, ale ak by oprava poškodeného vozidla skončila skôr ako dohodnutá doba nájmu, poškodený by pravdepodobne stratil výhodu nižšieho nájomného, prípadne by náklady na nájom presahujúci dobu opravy motorového vozidla musel znášať sám. Poukázal na to, že z judikatúry vyplýva, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poistné podmienky, ktorými sa riadi požíčovanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu (s poukazom na Rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017 sp. zn. 27Cb/39/2012, Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014).

12. K poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30 eur zdôraznil, že tento je všeobecne paušalizovaný ako jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, teda ide o náklady spojené s

prenájomom náhradného vozidla. Dojednanie poplatku bolo priamo súčasťou zmluvy o nájme č. 22/2020, okrem toho je poplatok žalobcom účtovaný v rámci každého prenájmu a ak si poškodený prenajíma vozidlo od žalobcu, musí vynaložiť náklady aj v tomto rozsahu, z čoho vyplýva, že poplatok tvorí súčasť skutočnej škody. Tvrdenie, že predmetným poplatkom žalobca neposkytuje klientom nijakú službu je v celom rozsahu neopodstatnené. Žalobca poskytuje svojim klientom komplexné služby zahŕňajúce administratívu a zároveň pristavenie a prevzatie náhradného vozidla na mieste určenom poškodeným, v dôsledku čoho poškodený nie je nútený vynaložiť ďalšie náklady na prepravu v súvislosti s odstraňovaním následkov škodovej udalosti. Poplatok 30 EUR predstavujú náklady, ktoré nepochybne vznikli v priamej príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle, ktoré bolo predmetom opravy a nebyť tejto poisťnej udalosti ku vzniku týchto nákladov by vôbec nedošlo. Vo vzťahu k vyhodnoteniu účelnosti a nutnosti vynaloženia týchto nákladov poukazujeme na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu Žilina sp. zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017, podľa ktorých: „Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody. Poškodený prišiel o možnosť užívať svoje motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody, v konečnom dôsledku z titulu dopravnej nehody bol poškodenému vnútený stav, keď nemožnosť užívať vlastné motorové vozidlo riešil požičaním náhradného vozidla a cenu za nájom požičaného vozidla po dobu opravy svojho vozidla, ktorú vyplatil a uplatňoval v súdnom spore, ktorá cena zodpovedala výdavkom, ktoré poškodenému, resp. jeho právnenému predchodcovi vznikli, a ktoré by inak nenastali, ak by mohol užívať svoje vlastné vozidlo. Skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutne vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že na vrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď.

13. K uplatnenému úroku z omeškania uviedol, že právny názor žalovaného vo vzťahu k uplatnenému úroku z omeškania s poukazom na označené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR považuje za nesprávny. Primárne sa domnieva, že žalovaný nesplnil svoje povinnosti v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP. Šetrenie poisťnej udalosti bolo ukončené dňa XX.04.2020, ktoré bolo žalobcovi oznámené listom zo dňa XX.04.2020. Žalobcovi však neboli riadne a náležite vysvetlené dôvody, pre ktoré žalovaný znížil poisťné plnenie s poukazom na § 11 ods. 6 písm. b) zákona o PZP, keďže v oznámení zo dňa XX.04.2020 žalovaný len stručne uviedol o aké náklady krátil poisťné plnenie bez toho, že by objektívne vysvetlil skutočnosti, z ktorých vychádzal a na základe ktorých stanovil výšku poisťného plnenia. V dôsledku nesplnenia uvedenej povinnosti je s poukazom na ust. § 11 ods. 8 zákona o PZP povinný zaplatiť aj úroky z omeškania podľa ust. § 517 ods. 2 OZ. Ukončenie prešetrovania poisťnej udalosti žalovaného v lehote stanovenej v § 11 ods. 6 zákona o PZP ho nezbujuje zodpovednosti za oneskorené plnenie, ktorého splatnosť je stanovená v § 11 ods. 7 zákona o PZP po uplynutí 15 dní od skončenia prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona o PZP upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6, teda sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poisťnej udalosti, avšak nezbujuje žalovaného povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP v spojení s § 517 ods. 2 OZ. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si skráteného poisťného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by bol v rozpore so zmyslom a účelom zákona o PZP. Zmyslom vyššie označenej právnej úpravy nie je formalizovanie postupu poisťovne, ale zabezpečenie rýchlej a efektívnej ochrany poškodeného. Opačný výklad tohto ustanovenia by umožňoval oddialenie plnenie poisťovne často bez právne relevantných dôvodov a bez rizika takýto postup kompenzovať sankciou v podobe úrokov z omeškania. Teda v situácii, že zodpovednosť škodcu za spôsobenú škodu nie je sporná, škoda je riadne vyčíslená a podložená relevantnými podkladmi, je dôvodný nárok žalobcu sankcionovať odopretie poskytnutia poisťného plnenia v podobe úrokov z omeškania.

14. Poukázal na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.09.2019 sp. zn. 8Co/132/2019, kde pri obdobných skutkových okolnostiach súd konštatoval, že: „Podľa názoru odvolacieho súdu sa ustanovenie § 11 ods.8 z.č.381/2001 Z. z. týka len prípadu omeškania poisťovateľa s plnením jeho nepeňažnej povinnosti podľa § 11 ods.6 predmetného zákona riadne a včas začať a skončiť prešetrovanie poisťnej udalosti a jeho výsledky riadne oznámiť poškodenému. Nezaobera sa naopak omeškaním poisťovateľa so splnením jeho inej právnej povinnosti peňažného charakteru a to včas a riadne poskytnúť poškodenému plnenie náhrady škody, ktoré poisťovateľovi žalobca riadne preukázal. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. nevyklučuje vznik nároku poškodeného na úrok z omeškania pri samotnom omeškaní s poskytnutím peňažného plnenia náhrady škody zo strany poisťovateľa, a preto nie je možné na základe tohto ustanovenia v takomto prípade nárok na úrok z

omeškania u poškodeného vylúčiť. Predmetné ustanovenie neurčuje, že poškodený má nárok na úrok z omeškania len v prípade v ňom uvedenom. Pri akceptácii názoru vysloveného v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 145/2017 by v zásade poisťovňa bola hrozbou sankcie v podobe úroku z omeškania motivovaná iba k splneniu svojich nepeňažných povinností riadne prešetriť poistnú udalosť a výsledok oznámiť poškodenému, no nie k plneniu svojej povinnosti peňažného charakteru poskytnúť poistné plnenie. Dovedené ad absurdum - pre poisťovňu by bolo výhodné a priori každý poistný nárok odmietnuť a každú poistnú udalosť iba prešetriť, oznámiť poškodenému v každom prípade akékoľvek dôvody, pre ktoré odmieta poskytnúť poistné plnenie a poistné plnenie poskytnúť až v dôsledku podanej žaloby. Nie každý poškodený by svoj nárok uplatnil súdnou cestou a prípadné neuplatnené nároky poškodených by mohli prevýšiť eventuálne náklady poisťovne na úhradu trov konania žalobcov. Takýto postup poisťovne by podľa názoru súdu nemohol byť v súlade so spravodlivosťou. Poškodený by bol tzv. nedobrovoľným veriteľom, t.j. veriteľom, ktorý sa stal veriteľom nie na základe svojej vôle, ale nútene - nedobrovoľne v dôsledku protiprávneho konania, z ktorého mu vznikla škoda. Navyše výklad, podľa ktorého by jedna kategória dlžníkov (poisťovne pri nárokoch z povinného zmluvného poistenia) bez legitímneho dôvodu z hľadiska možnosti uplatnenia úrokov z omeškania voči nim, mala byť vo výhodnejšom postavení oproti iným dlžníkom, podľa názoru súdu, naráža aj na ústavný princíp rovnosti (čl.12 ods.1 Ústavy) a právo vlastníť majetok (čl.20 Ústavy). Vedený týmito úvahami sa odvolací súd nestotožnil s názorom vysloveným v rozsudku NS SR sp. zn. 3Cdo 145/2017 z 22.11.2018 a priznal žalobcovi ním uplatnený nárok na zaplatenie úroku z omeškania.“

15. Návrh žalovaného na výsluch poškodeného ohľadom preukázania okolností, za ktorých došlo k uzatvoreniu nájomnej zmluvy, považoval za neopodstatnený a neúčelný, pretože okolnosti vzniku nájmu a uzatvorenia nájomnej zmluvy totiž jednoznačne vyplývajú z predložených listinných dôkazov a v tomto konaní nie sú sporné.

16. Žalovaná istina 182 eur predstavuje sumu, ktorú žalovaný poškodenému neuhradil, ale o túto sumu znížil ňou požadovanú náhradu škody vo výške 1.130 EUR bez DPH s tým, že suma 182 EUR predstavuje poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30 EUR a nepriznané plnenie vzhľadom na sadzbu denného nájomného, tj. 10 dni * 110 = 1.100 Eur - 10 * 94,80 = 948 rozdiel 1100 - 948 = 152 Eur. Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Uznesenia sp. zn. 3 MCdo 3/2015 zo dňa 28.06.2016 vyplýva: „V danom prípade nevyhnutná potreba žalobcu zadovážiť si náhradné motorové vozidlo po dobu, keď nemohol užívať svoje motorové vozidlo, nebola účastníkmi spochybňovaná. Avšak aj u porovnateľného motorového vozidla platí, že rozsah náhrady, ku ktorej je škodca povinný, je obmedzený hľadiskom účelnosti. So zreteľom na uvedené bolo potrebné výšku náhrady škody, za ktorú zodpovedá žalovaná, stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase. Skutočnou škodou, spočívajúcou v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, ktoré prevyšujú náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradíť len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci.“ Dôkazné bremeno o výnimočných okolnostiach odôvodňujúcich v konkrétnom prípade priznanie náhrady v čiastke vyššej, než je obvyklá potrebná k prenájomu porovnateľného vozidla, zaťažuje žalobcu.“ Žalovaný je toho názoru, že pri určení výšky skutočnej škody je potrebné posudzovať, či náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie či nájom náhradného vozidla, Zároveň ako vyplýva z vyššie uvedenej ustálenej judikatúry súdov, výšku náhrady škody je potrebné stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase. Žalobca predložil spolu so svojím vyjadrením cenníky iných autopožičovní, pričom jeden z cenníkov je cenníkom spoločnosti Náhradné vozidlo s.r.o., v ktorej spoločníkmi aj konateľmi sú spoločníci a konatelia žalobcu, sídlo je taktiež totožné ako sídlo žalobcu. Z tohto dôvodu nemožno považovať cenník za objektívny, nakoľko za obe spoločnosti koná ten istý konateľ a stanovuje aj ceny za prenájom v oboch spoločnostiach. Žalobca vo svojom podaní uviedol: „Žalovaný pri určovaní ceny prenájmu vychádzal aj z ceny stanovenej jednotlivými prenajímateľmi vzhľadom na dobu prenájmu, čo však vzhľadom na skutkové okolnosti tohto prípadu nemožno považovať za správny postup. Cenníky bežných autopožičovní sa odvíjajú od počtu dní prenájmu, nakoľko zvyčajne nájomca vie uviesť na ako dlho si chce vozidlo prenajať, požičovne podľa toho upravujú a korigujú svoj podnikateľské aktivity. Žalobca nie je klasickou autopožičovňou, fakturuje si skutočnú dobu prenájmu, ale tak, že cena za každý deň je rovnaká ako za prvý deň nájmu, nakoľko ani poškodený ani požičovňa nevie odhadnúť dĺžku opravy.“ Z predmetným vyjadrením sa žalovaný nestotožňuje, nakoľko žalobca tvrdí, že poškodený nevie odhadnúť dĺžku opravy. Predmetné tvrdenie považuje žalovaný za nepravdivé, nakoľko poškodený v prípade opravy vozidla je opravcom informovaný, čo sa bude opravovať na jeho vozidle a taktiež aj o samotnej dĺžke opravy. Je štandardnou praxou, že opravca uvedie svojim klientom, koľko štandardne oprava trvá vzhľadom na poškodenia vozidla. Zároveň žalovaný dáva do pozornosti

súdu, že predmetné cenníky predložené žalobcom vychádzajú z nájmu vozidla na jeden deň, kedy je nájom vozidla najdrahší. Je viac než pravdepodobné, že oprava poškodeného vozidla pri škodovej udalosti nebude trvať jeden deň, a ani nájom vozidla nebude trvať z tohto dôvodu jeden deň. Vozidlo poškodeného bolo v oprave od 18.02.2020 do 27.02.2020, pričom obhliadka vozidla bola vykonaná už dňa 28.01.2020, kde sa uvádzajú poškodenia na vozidle. Už z tohto zápisu je zrejmé, že oprava nebude trvať len jeden deň, vzhľadom na všetky poškodené diely uvedené v tomto zápise. Z tohto dôvodu je nemysliteľné, aby takto určené ceny bolo možné považovať za náklady vynaložené nutne a účelne na vypožičanie či nájom náhradného vozidla. Cenník spoločnosti MD- Bavaria Žilina s.r.o. nie je podpísaný a ani na ňom nie je uvedené k akému dátumu bol cenník platný. Nie je taktiež z neho zrejmé, ako k nemu žalobca dospel, nakoľko na webovej stránke v takomto formáte zverejnený nie je. Žalovaný zároveň poukazuje na webovú stránku tejto spoločnosti, z ktorej je zrejmé, že pri nájme dlhšom ako jeden deň, cena nájmu za náhradné vozidlo pri väčšom počte dní je nižšia. Pri vozidle s cenou nájmu za jeden deň 120,- Eur je celková cena za nájom pri 10- dňoch vo výške 840,- Eur, t.j. 84,- Eur na deň. Z cenníku taktiež vyplýva, že takto určená cena je konečná, a klienti neuhrádzajú žiadne ďalšie poplatky ani zálohy za daný prenájom. K cenníku spoločnosti Havana Rent & Lease s.r.o., ktorý predložil žalobca žalovaný uvádza, že cena 140,- Eur je s DPH. Bez DPH je cena nájmu na jeden deň 112,- Eur. Z webovej stránky tejto spoločnosti taktiež vyplýva, že nájom na jeden deň je najdrahší, následne pri nájme na viac dní je celková cena za nájom vozidla nižšia. Žalovaný priznal 94,80 Eur bez DPH ako cenu najdrahšej požičovni, ktorej cenník bol dostupný v čase likvidácie, z predmetné teda jasne vyplýva, že žalovaný nehľadal najlacnejšie autopožičovne a taktiež ani nerobil aritmetický priemer cien dostupných na internete ako to mylne uvádza žalobca vo svojom podaní. Žalovaný má vzhľadom na vyššie uvedené za to, že žalobca nepreukázal, že by cena za nájom náhradného vozidla bola obvyklá vzhľadom na ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase. Žalovaný, ako už uviedol v odpore, nedisponuje ďalšími cenníkmi k náhradnému vozidlu BMW 525D xDrive, ktoré prenajal žalobca poškodenému. Z tohto dôvodu žalovaný navrhuje súdu vykonať dopyt na poskytnutie cenníkov k danému typu vozidla prenajatého poškodeným alebo rovnakej kategórii od iných autopožičovní v danom okrese. Žalobca okrem toho, že si účtuje ceny nájmov vyššie ako sú obvyklé, zároveň účtuje klientom aj poplatok za pristavenie a odovzdanie vozidla. Z cenníkov predložených žalobcom, t.j. spoločnosti MD-Bavaria Žilina s.r.o. a spoločnosti Havana Rent & Lease s.r.o. taktiež vyplýva, že predmetné spoločnosti si neuplatňujú voči svojim klientom okrem nájmu aj ďalšie poplatky ako to robí žalobca. Z predmetného teda jasne vyplýva, že nejde o štandardný poplatok alebo obvyklý poplatok vzhľadom na ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase. Zdôraznil, že ku škodovej udalosti došlo dňa 21.12.2019. K uplatneniu pohľadávky žalobcom došlo dňa 28.02.2020, t.j. dňom nasledujúcim po vrátení náhradného vozidla žalobcovi poškodeným. K ukončeniu likvidácie došlo dňa XX.04.2020, čo je cca mesiac po skončení nájmu náhradného vozidla. Žalovaný keďže oznámil v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti listom zo dňa XX.04.2020, nemohol sa dostať do omeškania so splnením nepeňažnej povinnosti. Žalovaný poukazuje ďalej na tú časť rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22. novembra 2018, z ktorej je zrejmé, že skutkový stav bol rovnaký/porovnateľný, čo sa týka uplatnených úrokov z omeškania a splnenia si svojej povinnosti poisťovateľom ako v tomto súdnom konaní: „3.2 Odvolací súd sa rovnako stotožnil so závermi súdu prvej inštancie pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na úrok z omeškania, a bol toho názoru, že súd prvej inštancie dôsledne a správne ustálil vznik nároku žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania v súlade s § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. v nadväznosti na splnenie povinnosti podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. Mal za to, že žalovaná v 3 mesačnej lehote od oznámenia žalobcu o škodovej udalosti splnila listom z 2. augusta 2013 podmienku v zmysle § 11 ods. 6 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z. z. Žalovanej preto nevznikla povinnosť zaplatiť úroky z omeškania v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z.; povinnosť žalovanej plniť vzniká až právoplatnosťou rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, pričom do omeškania by sa žalovaná mohla dostať až v prípade nespĺnenia si povinnosti uloženej jej právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi výšku priznanej náhrady škody. Podľa názoru odvolacieho súdu peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona č. 381/2001 Z. z. v 3 mesačnej lehote a jej účelom je ochrana poškodeného v tom, aby poisťovňa pod následkom tejto peňažnej sankcie nezostala nečinná a aby bola nútená oznámiť najneskôr v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti. Sankcia v podobe úrokov z omeškania (§ 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z.) je tak viazaná výlučne na nesplnenie tejto povinnosti bez ohľadu na to, ako bolo v konečnom dôsledku o nároku poškodeného na poskytnutie poisťného plnenia v sporovom konaní rozhodnuté. Nie je pritom relevantné, ako mala (mohla) inak poisťovňa poisťnú udalosť vybaviť. Vzhľadom na uvedené bolo preto nepochybné, že povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi úroky

z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. nevznikla.“ Odvolací súd k uvedenému zaujal právny názor, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, a žalovaná by sa do omeškania mohla dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá jej bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Na strane druhej peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2011 Z. z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona č. 381/2011 Z. z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. S uvedeným právnym názorom sa dovolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Žalovaný má vzhľadom na citované rozhodnutie za to, že poisťovňa má byť sankcionovaná len úrokom z omeškania za nečinnosť. Pričom ako sa uvádza v citovanom rozhodnutí nie je pritom relevantné, ako mala (mohla) inak poisťovňa poistnú udalosť vybaviť. Skutočnosť, že poisťovňa neodôvodnila odmietnutie poistného plnenia podľa predstáv poškodeného, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nespĺnila vôbec a následne prijať záver, že nesplnením tejto povinnosti sa dostala v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. do omeškania. Žalobca poukazuje vo svojom vyjadrení na Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.9.2019 sp. zn. 8Co/132/2019, kde súd uvádza, že „Dovedené do ad absurdum - pre poisťovňu by bolo výhodne a priori každý poistný nárok odmietnuť a každú poistnú udalosť iba prešetriť, oznámiť poškodenému v každom prípade akékoľvek dôvody, pre ktoré odmieta poskytnúť poistné plnenie a poistné plnenie poskytnúť až v dôsledku podanej žaloby. Nie každý poškodený by svoj nárok uplatnil súdnou cestou a prípadné neuplatnené nároky poškodených by mohli prevýšiť eventuálne náklady poisťovne na úhradu trov konania žalobcov.“ Podľa názoru žalovaného predmetné odôvodnenie súdu nemá základ v práve, predmetné vychádza z hypotézy, že pre poisťovňu je výhodné odmietať plniť každému poškodenému a čakať na uplatnenie si nárokov súdnou cestou. V prvom rade, ak by poisťovňa odmietla plniť poškodeným, tak predmetné by sa stalo verejne známou skutočnosťou a prišla by o všetkých klientov. Zároveň právne povedomie sa zvyšuje a preto vychádzať z predpokladu, že neuplatnené nároky poškodených by mohli prevýšiť eventuálne náklady poisťovne na úhradu trov konania žalobcov, nie je ničím podložené, hlavne ak sú spoločnosti zameriavajúce sa na poskytovanie služieb spojených s uplatňovaním nárokov poškodených v rámci povinného zmluvného poistenia a taktiež sú advokátske kancelárie, ktoré sa vyslovene špecializujú na zastupovanie poškodených. Taktiež žalobca je toho príkladom, kedy v prípade všetkých poškodených v rámci povinného zmluvného poistenia podpisuje s takýmito klientami zmluvu o postúpení pohľadávky a stáva sa veriteľom pohľadávky, ktorú následne vymáha.

17. Žalobca poukázal, že poškodený prenájmom náhradného vozidla riešil dôsledky zapríčinené poistnou udalosťou a odstraňoval preňho nepriaznivý stav. Zákon o PZP ani ustanovenia OZ neupravujú vo vzťahu k poškodenému žiadnu povinnosť vo zvýšenej miere prihliadať na výšku nákladov poisťovacej spoločnosti, hradiacej vzniknutú škodu. Poškodený v nijakom prípade nemá povinnosť prenajať si najlacnejšie vozidlo v danom regióne, vykonávať šetrenie a porovnávanie cien požičovní, obzvlášť v situácii, kedy je náhle a nečakane v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej klientom žalovaného obmedzený v užívaní svojho vozidla. Postačuje len ak si prenajme vozidlo za primeranú cenu, pričom dohodnuté a fakturované nájomné v danom prípade nemožno podľa nás hodnotiť ako neprimerane vysoké alebo neobvyklé s poukazom na produkované listinné dôkazy. Vyslovil názor, že je vecou zmluvných strán, aké podmienky si dohodnú. V konaní bolo preukázané listinnými dôkazmi, že v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou poškodený užíval prenajaté motorové vozidlo a za ten čas zaplatil ako nájomca prenajímateľovi sumu 1.100,- EUR z titulu dojednaného nájomného a 30,- EUR ako poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu (Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014). Položka 30,- EUR predstavuje náklady, ktoré nepochybne vznikli v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle, ktoré bolo predmetom opravy a nebyť tejto poistnej udalosti ku vzniku týchto nákladov by vôbec nedošlo. Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody. 6. Považujeme za všeobecne akceptovateľné, že prenajímateľovi vznikajú náklady v súvislosti s odovzdaním, prevzatím a pripravením vozidla očisteného pre ďalšieho klienta, z toho dôvodu je úplne prirodzené, že nielen žalobca ale aj iné autopožičovne fakturujú spolu s nájomom poplatok za služby nevyhnutne spojené s nájomom. Navyše predmetný poplatok bol medzi zmluvnými stranami riadne dojednaný v zmluve o nájme, v dôsledku čoho má tento hmotnoprávny základ vyplývajúci zo zmluvného vzťahu založeného nájmomnou zmluvou uzatvorenou medzi žalobcom ako prenajímateľom

a poškodeným ako nájomcom a z hľadiska nutnosti a účelnosti jeho vynaloženia, a teda dôvodnosti jeho uplatnenia v rámci náhrady škody je i táto časť krytá príčinnou súvislosťou spojenou so vznikom dopravnej nehody. Vo vzťahu k dôvodnosti nároku navrhoval brat zreteľ na to, že pri dopravnej nehode sa nejedná o bežný, plánovaný nájom vozidla, ale o náhodnú udalosť, keď je poškodený náhle vinou inej osoby vystavený skutočnosti, v dôsledku ktorej je obmedzený v užívaní svojho motorového vozidla. V takejto situácii by následne musel vynaložiť ďalšie náklady, napr. na zabezpečenie odvozu vozidla do opravy, vyzdvihnutie opraveného vozidla, vyzdvihnutie a odovzdanie prenajatého vozidla, a to vo forme nákladov na taxislužbu alebo prostriedky hromadnej dopravy. Zároveň aj takéto náklady by boli nepochybne súčasťou skutočnej škody, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou ako škodovou udalosťou a na ktoré by poškodený mal nárok. Žalobca však poskytuje svojim klientom komplexné služby zahŕňajúce administratívu a zároveň pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Uvedené v praxi znamená, že žalobca dané vozidlo privezie, odovzdá poškodenému a po skončení nájmu vyzdvihne priamo na mieste určenom poškodeným, v mnohých prípadoch v mieste jeho trvalého pobytu, resp. v autoservise pri vyzdvihnutí opraveného vozidla, v dôsledku čoho poškodený nemusí vynaložiť ďalšie náklady na prepravu v súvislosti s odstraňovaním následkov škodovej udalosti. Na druhej strane je samozrejmé, že žalobca musí pri vykonávaní uvedených činností vynaložiť určité náklady (a to napr. náklady na pohonné hmoty, cena práce osoby, ktorá vozidlo pripraví k prevzatíu a vyzdvihne po skončení nájmu atď.) Poplatok uplatnený žalobcom považuje za odôvodnený nárok, ktorý je nepochybne súčasťou skutočnej škody vzniknutej v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou.

18. Podľa § 177 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak a) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2 000 eur, b) strany s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo c) to ustanovuje tento zákon.

19. Podľa § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

20. Vzhľadom na to, že v danej veci išlo o drobný spor, súd v zmysle ust. § 177 ods. 2 písm. a/ zákona č. 160/2015 Z. z., skutkové tvrdenia neboli sporné, súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

21. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov.

22. V konaní nebolo sporné, že dňa 21.12.2019 o 21.30 hod. došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky RANGE Rover EVOQUE, EČV: L. (Russia), ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená X. G., nar. XX.XX.XXXX., bytom Pod W. XXX/X, C. T., ku vzniku ktorej došlo prevádzkou motorového vozidla Opel Combo, EČV: Q ktorého držiteľom je C. T., v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného.

23. Žalovaný evidoval poistnú udalosť pod č. 6401077129.

24. Spornou skutočnosťou nebola ani zodpovednosť poistenca žalovaného, C., ktorá prevádzkou motorového vozidla Opel Combo, EČV: Q. a porušením povinností spôsobila škodu na vozidle právneho predchodcu žalobcu Yulie G. RANGE Rover EVOQUE, EČV: L..

25. Žalovaný nerozporoval ani základ nároku, teda nárok na náhradu škody poškodenej spôsobenej nájmom náhradného vozidla, sporným bol len rozsah nároku - výška náhrady ako denného a celkového nájomného a poplatku za pristavenie vozidla.

26. Žalobca a poškodená uzavreli zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. 22/2020 zo dňa 18.02.2020 na dobu od 18.2.2020 do 27.2.2020 v zmluvnej cene 110 eur/deň a poplatku za pristavenie a odobratie vozidla 30 eur, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky BMW 525 xDrive, EČV: S Nájomné žalobca vyúčtoval poškodenej faktúrou č. 0202020 zo dňa 28.2.2020 v sume 1130 eur. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a poškodenou nadobudol žalobca pohľadávku poškodenej na náhradu škody voči škodcovi, ktorá vznikla ako následok dopravnej nehody z 21.12.2019 na vozidle RANGE Rover EVOQUE, EČV: L ktorú je možné uplatniť aj priamo voči poisťovateľovi z PZP ktorým je žalovaný. Týmto bola daná aj aktívna legitímácia žalobcu v konaní.

27. Medzi stranami nebol sporný nevyhnutný rozsah nájmu v trvaní 10 dní, kedy poškodená nechala vykonať opravu uvedeného motorového vozidla RANGE Rover EVOQUE, EČV: L. ani vhodnosť náhradného vozidla BMW 525 xDrive.

28. Vo vzťahu k preukázaniu primeranej ceny za nájom vozidla zodpovedajúceho poškodenému vozidlu BMW 525 xDrive žalobca v nájomnej zmluve uvádzal cenu denného nájomného vo výške 140 eur s tým, že určil zmluvné zľavnené nájomné 110 eur. Poukázal aj na cenník prenájmu vozidiel BMW spoločnosťou MD-Bavaria Žilina, s.r.o. s cenou nájmu vozidla radu 5 vo výške 117 eur bez DPH a 140 eur s DPH,

požičovne HAVANACARS Ford Mustang pri cene 1-2 dní 85,- eur a 6-10 dní 72 eur všetko bez DPH, Mercedes E 1-2 dní pri cene 135 eur a 6-10 dní 1XX eur.

29. Žalovaný uvádzal nájomné za dobu 10 dní s poukazom na ponuku irent.sk vo výške 948 eur s DPH, odkaz na cenník požičovne MK CAR, ktorý určil cenu nájmu BMW 5 2,0 XD vo výške 99 eur pri nájme 1 deň, pri dĺžke nájmu 2-3 dní 89 eur, pri dĺžke 4-7 dní 67 eur, pri dĺžke 8-11 dní 55 eur, všetko ceny bez DPH (cena za 10 dní 660 eur s DPH), ponuku raí.sk vo výške 610 eur bez DPH pri prenájme 10 dní (cena s dph 732 eur).

30. Podľa predloženým dôkazov sa nájom vozidla vyššej triedy BMW 5 pohyboval od ceny 140 eur, ktorá bola stanovená bez ohľadu na obdobie po cenu 66 eur pri nájme na 10 dní (min nájme 8 dní).

31. Podľa záznamov a tvrdení strán k nehode došlo dňa 21.12.2019. Vozidlo poškodené bolo v oprave v servise v čase od 18.2.2020 do 27.2.2020. Teda potreba náhradného vozidla nevznikla bezprostredne po dopravnej nehode a poškodení vozidla dňa 21.12.2019, ale až po uplynutí skoro dvoch mesiacov, teda pravdepodobne pri plánovanej oprave vozidla.

32. Čestným prehlásením z 28.2.2020 poškodená uviedla, že vozidlo mala zapožičané z dôvodu poškodenia jej vozidla od 18.2.2020 do 27.2.2020, t.j. v trvaní 10 dní z dôvodu, že jej vozidlo bolo po poisťovnej udalosti č. 6401077129 zo dňa 21.12.2019 v autoservise, až do doručenia krycieho listu poisťovňou. V danom čase nemala k dispozícii žiadne iné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutný.

33. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 11.12.2017 postúpil poškodený ako postupca a nájomca žalobcovi ako postupníkovi a prenajímateľovi pohľadávku vo výške 648 eur z nároku voči žalovanému podľa § 4 zák. č. 381/2001 Z.z. za užívanie náhradného vozidla za odplatu 648 eur. Zároveň v čl. 5 zmluvy sa strany dohodli na vzájomnom započítaní záväzkov a to odplaty postupcu voči pohľadávke postupníka, ktorú mal voči postupcovi na základe nájmu náhradného vozidla, ktorú si bude žalobca vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Postúpenie bolo postupcom listom bez uvedeného dňa vyhotovenia oznámené žalovanému s výzvou na plnenie na účet postupníka - žalobcu.

34. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla: (1) Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve. (2) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie, d) ušlého zisku.

35. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

36. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

- skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poisťného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

- poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poisťné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a výška poisťného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

37. Podľa § 11 ods. 8 cit. zákona, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (ustanovenie odkazuje na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

38. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

39. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhradza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

40. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

41. Nárok poškodeného na náhradu škody podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka je čiastočne limitovaný ust. § 415 Občianskeho zákonníka, teda nárok na náhradu škody je limitovaný účelnosťou nákladov vynaložených na odstránenie škody.

42. Z ustanovenia § 415 OZ <<https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=1352607-1352609&f=2>> možno - so zreteľom na naliehavý spoločenský záujem predchádzať škodám - vyvodiť právnu povinnosť každého počínať si podľa konkrétnych okolností tak, aby nebola spôsobená inému škoda. Občianskoprávna prevencia je súhrn spôsobov a foriem predchádzania ohrozenia a porušovania subjektívnych občianskych práv, t. j. práv, ktoré sú upravené a chránené normami občianskeho práva hmotného v objektívnom zmysle. Ak si niekto nepočína v súlade s takto všeobecne stanovenou právnou povinnosťou, chová sa protiprávne a postihuje ho za to - pri splnení ďalších predpokladov - občianskoprávna zodpovednosť za škodu (§ 420 <<https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=1352629-1352635&f=2>> a § 421 OZ <<https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=1352646-1352651&f=2>>).

43. Citované ustanovenie ukladá každému povinnosť zachovávať taký stupeň opatrnosti (pozornosti alebo starostlivosti), ktorý je možné od neho vzhľadom na konkrétne časové a miestne pomery rozumne požadovať a ktorý je, objektívne posudzované, spôsobilý zabrániť alebo aspoň obmedziť riziko vzniku škody na živote, zdraví alebo majetku či životnom prostredí (Najvyšší súd ČR, sp. zn. 25 Cdo 3516/2007). Prevenčná povinnosť podľa § 415 OZ <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbqfzygc4tbm5zgczrngqyt>> je právnou povinnosťou, ktorej porušenie vedie k zodpovednosti podľa § 420 OZ <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbqfzygc4tbm5zgczrngqzda>>. Zodpovednosť za porušenie prevenčnej povinnosti je subjektívnou, s prezumovaným zavinením.

44. Podľa citovaných ustanovení je povinnosťou poškodeného pri reparácii náhrady škody počínať si tak, aby samotnou realizáciou odstránenia následkov škody nebola spôsobená škoda tomu, kto je povinný jej náhradou, zvýšením rozsahu náhrady (ktorá by nevznikla ak by si počínal obozretne vzhľadom na dané pomery). Teda pri odstraňovaní škody je potrebné počínať si primerane, obvyklým spôsobom a v súlade s dobrými mravmi.

45. Pri zabezpečení náhradného vozidla je poškodený povinný počínať si tak, aby takáto náhrada nebola neprimeraná a nad nevyhnutnú mieru nezasahovala do povinností osoby zodpovednej za náhradu škody.

46. Všeobecne možno konštatovať, aj vzhľadom na judikatúru uvedenú žalobcom, že poškodený má nárok pri zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku požadovať aj úhradu nákladov vynaložených v súvislosti s obstaraním a prevádzkou náhradného vozidla, ak vlastné vozidlo v dôsledku poškodenia nemohol po určitý čas používať. Tiež bolo v súdnej praxi ustálené, že poškodený pri zabezpečení náhradného vozidla nemusí nevyhnutne vykonávať prieskum cien a pod., ale postačuje ak si zabezpečí náhradné vozidlo v primeranej cene.

47. Povinnosť vykonať prieskum je fakticky nemožná, ak je nevyhnutné zabezpečiť náhradné vozidlo bezprostredne po nehode, napr. kedy je vozidlo nepojazdné a je potrebné dokončiť prepravu, zabezpečiť prepravu v krátkej dobe po nehode a pod.. Čím je však dlhší časový úsek od nehody po nevyhnutnosť zabezpečenia náhradného vozidla, napríklad z dôvodu plánovanej opravy, je aj vyššia možnosť poškodeného zabezpečiť si vhodné náhradné vozidlo za primeranú cenu. Uvedené znamená, že poškodený nemusí ihneď prijať prvú ponúkanú možnosť ak cena za prenájom náhradného vozidla nie je primeraná, resp. presahuje obvyklú cenu. Poškodený nemusí vyhľadávať najlacnejší prenájom, ak má však dostatočný priestor pre obstaranie náhrady, mal by si zabezpečiť prenájom náhradného vozidla, ktorý by mu nahradil jeho vozidlo po dobu, po ktorú ho nemohol objektívne používať, pričom súčasne nájom cenovo nepresahuje určitý medián cien (stred z priemerných cien). Poškodený sa môže samozrejme rozhodnúť riešiť nemožnosť používať poškodené vozidlo aj použitím iných druhov dopravy, nepoužívaním náhradného vozidla a pod..

48. Nepochybne poškodenému by mohla pri rozhodovaní a výbere pomôcť samotná poisťovňa, ktoré by mohla sama ponúknuť prostredníctvom spolupracujúcich požičovní a spoločností zabezpečujúcimi služby pre poškodených možnosť náhradného vozidla. Okrem komfortu poškodeného by týmto mohla stanoviť aj hranicu primeraného nájmu, obdobne ako stanovuje rozsah pri spolupracujúcich autorizovaných servisoch. Neochota poisťovní poskytovať poškodeným viac ako nevyhnutný rozsah náhrad však v bežnom živote spôsobuje stav, že poškodení pri príslube pomoci pri odstraňovaní

následkov nehody sú náchylní prijať akúkoľvek ponuku, najmä ak postúpením pohľadávky a zápočtom poskytovať ich zbaví hrozby úhrady nad rozsah bežných cien.

49. V súdenom prípade však súd musel konštatovať, že právna predchodkyňa žalobcu (poškodená) zabezpečila opravu poškodeného vozidla skoro až dva mesiace po nehode, teda mala dostatok času jednak na bežný prieskum možnosti zabezpečiť si primerané náhradné vozidlo a vybrať po dobu plánovanej opravy primerané vozidlo za primeranú cenu na dobu podľa plánovanej dĺžky opravy.

50. Poškodená najneskôr pri plánovaní opravy musela vedieť o potrebe náhradného vozidla. Možnosť zapožičania náhradného vozidla počas opravy ponúka aj väčšina servisov. Preto nič nemohlo brániť poškodenej, aby si vykonala určitý aspoň základný prieskum náhradných vozidiel ak vedela o takejto budúcej potrebe. Voči poškodenej nemožno namietat, že sa s prieskumom - so žiadosťou o pomoc, obrátila na žalobcu. Nakoľko však žalobca sa v rozsahu hlavnej činnosti venuje sprostredkovaniu pomoci motoristom, v rámci toho aj osobám, ktoré boli poškodené v dôsledku dopravnej nehody ponúka náhradné vozidlo „zadarmo“, musí rozlišovať aj medzi rôznymi situáciami a brať zreteľ na primeranosť. Preto pri pomoci zabezpečiť náhradu sa musí správať profesionálnejšie a efektívnejšie ako bežný poškodený.

51. Žalobca profesionálne (v rámci predmetu podnikania) poskytuje služby v oblasti ochrany práv poškodeného, ich realizácie a zastupovaní voči iným subjektom. Na svojej stránke uvádza poskytovanie náhradného vozidla „zadarmo“, čo následne vysvetľuje poskytnutím vozidla s následným postúpením nároku a jeho uplatnením vo vlastnom mene voči poisťovni so znášaním rizika v prípade odmietnutia plnenia. Poskytovaním pomoci poškodenému na žalobcu neprechádzajú len práva ale aj povinnosti poškodeného. Ak žalobca ponúkne poškodenému náhradné vozidlo počas opravy, nemôže sa brániť tým, že sa jedná o voľbu poškodeného a zbaviť sa zodpovednosti za efektivitu, hospodárnosť, účelnosť a racionalitu náhrady, alebo tieto povinnosti ponechať na poškodenom. Preto žalobca pri ponuke musí znášať vyššie nároky na účelnosť a hospodárnosť ako poškodený pri výbere. Následkom toho sa žalobca vystavuje riziku, že ak je možné plánovať opravu a poskytnutie náhradného vozidla, musí reagovať aj na „konkurenciu“, či už iné spoločnosti obdobnej povahy, požičovne či servisy a nesmie bezdôvodne uprednostňovať prenájom vlastných vozidiel za vyššiu cenu nájmu. Totiž zapožičanie vozidla nie je zadarmo, absencia odplaty poškodeného zodpovedá postúpeniu pohľadávky voči škodcovi a poisťovni na náhradu škody a započítanie nájomného voči odplate za postúpenie pohľadávky. Ak by nedošlo k postúpeniu pohľadávky a započítaniu, musel by uhradiť nájomné poškodený a čiastku si uplatniť v poistnom plnení obdobne, ako je tomu pri odplate za opravu. Teda ak nájomné za náhradné vozidlo poskytnuté poškodenému žalobcom prevyšuje obvyklý nájom, môže sa jednáť aj o konanie v rozpore s obchodnými zvyklosťami či nekalú reklamu, pretože síce poškodenému sa tvrdí nájom zadarmo, ale uplatnené nároky presahujú obvyklú mieru cien nájmu.

52. V tomto konaní bolo preukázané, že žalobca prenajal poškodenej motorové vozidlo značky BMW 525 xDrive, EČV: S. za cenu nájmu 110 eur/deň vrátane DPH a poplatku za pristavenie a odobratie vozidla 30 eur vrátane DPH na dobu od 18.2.2020 do 27.2.2020. Primeranosť náhradného vozidla žalovaný nenamietal, namietal len výšku nájmu a úhradu poplatku.

53. Žalovaný priznal a uhradil žalobcovi primeranú náhradu za nájom vo výške 94,80 s DPH za 1 deň nájmu (aj keď tvrdil takúto cenu bez DPH, cena s DPH by v tomto prípade bola vo výške 113,76 eur teda viac ako žiadal žalobca).

54. Podľa ponuky prostredníctvom portálu irent.sk bola výška nájomného vozidla BMW 5 na desať dní v období od 1.4.2020 až 12.4.2020 vo výške 948 eur s DPH, podľa cenníka požičovne MK CAR bola cena nájmu BMW 5 2,0 XD vo výške 99 eur pri nájme 1 deň, pri dĺžke nájmu 2-3 dní 89 eur, pri dĺžke 4-7 dní 67 eur, pri dĺžke 8-11 dní 55 eur, všetko ceny bez DPH (cena za 10 dní 660 eur s DPH), podľa ponuky rai.sk bol výška nájmu vozidla BMW 5 na desať dní v období od 1.4.2020 až 12.4.2020 vo výške vo výške 610 eur bez DPH pri prenájme 10 dní (cena s DPH 732,- eur), požičovňa auto-rental prostredníctvom portálu auto-rental.sk uvádzala nájomné vo výške 120,- eur pri dĺžke 1-3 dni, 79,- eur pri dĺžke 4-10 dní a 65,- eur pri dĺžke nájmu nad 10 dní, všetko bez DPH (prepočtom nájomné na 10 dní s DPH predstavovalo 948,- eur s DPH). Žalobca v nájomnej zmluve uvádzal cenu denného nájomného vo výške 140 eur s DPH s tým, že určil zmluvné zľavnené nájomné 110,- eur (spolu s DPH). Autorizovaný predajca vozidiel BMW MD-Bavaria Žilina, s.r.o. uvádzal cenu nájmu vozidla BMW xDrive radu 5 vo výške 117 eur bez DPH a 140,- eur s DPH. Požičovňa HAVANACARS uvádzala cenu nájmu vozidla Ford Mustang pri cene 1-2 dni 85,- eur a 6-10 dní 72 eur všetko bez DPH, Mercedes E 1-2 dni pri cene 135 eur a 6-10 dní 1XX,- eur.

55. Vo vzťahu k preukázaniu primeranej ceny za nájom vozidla zodpovedajúceho poškodenému vozidlu BMW 525 xDrive súd nemohol automaticky akceptovať výšku nájomného 140,- eur / deň podľa MD-Bavaria Žilina, s.r.o., pretože sa jedná o predajcu, ktorý poskytuje služby náhradného vozidla ale nejedná sa o požičovňu a nie je úplne zrejmé, či výška ceny je rovnaká aj pri poskytnutí náhradného vozidla počas

opravy vozidla. Rovnako však súd nemal preukázané, či označené požičovne aj mali vozidlo počas opravy k dispozícii, avšak súd musí opäť poznamenať, že poškodená mala dostatok času pri plánovaní opravy aj na prípadné zabezpečenie - rezerváciu náhradného vozidla, resp. nemal preukázané ani tvrdené, že by poškodená nemala možnosť ovplyvniť čas opravy, nemohla mať predpoklad o dĺžke jej trvania a výber pri zabezpečení vozidla. Cena nájomného náhradného vozidla BMW 5 na 10 dní bola od BMW MD-Bavaria Žilina, s.r.o. 1400,- eur s DPH, HAVANACARS 1236,- eur Mercedes E, irent.sk 948,- eur s DPH, Auto-rental 948,- eur s DPH, HAVANACARS 864,- eur za Ford Mustang, rai.sk 732,- eur s DPH, MK CAR 660 eur s DPH. Priemer pri BMW 5 predstavuje 937,6 eur (nezohľadňujúc Mercedes a Ford Mustang) a medián cien predstavuje 948,- eur.

56. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaným priznaná náhrada predstavuje práve mediánovú cenu nájmu.

57. Vzhľadom na uvedené priemerné ceny, mediánovú cenu, skutočnosť, že od nehody po začiatok opravy uplynul časový úsek od 21.12.2019 do 18.2.2020, teda dostatočný čas pre možnosť plánovania opravy a zapožičania vozidla, skutočnosť že žalobca sa venuje poskytovaniu náhradných vozidiel pri autonehodách v rámci podnikania, profesionálne ako hlavnej činnosti, na výber a pomoc pri jeho zastupovaní poškodeným či konaní v ich mene je možné klásť vyššie nároky ako pri bežnom poškodenom, súd má za to, že ním poskytnutá cena náhradného vozidla presahovala obvyklú cenu nájmu pri obdobnom type vozidla a nekonal tak, aby obstaraním nájmu náhradného vozidla nevznikala ďalšia škoda.

58. Súd dospel k záveru, že žalobca poskytol poškodenému vozidlo za vyššiu cenu ako ponúkali iné požičovne a bolo možné zabezpečiť obdobné náhradné vozidlo v danom čase a mieste. Žalobca zároveň oproti iným požičovniam získal výhodu tým, že ponúkal „nájom náhradného vozidla bezodplatne“, pričom však dohodnutý nájom bol vyšší ako medián obdobného nájmu a takúto výšku uplatňoval nárokom voči poisťovni škodcu zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, teda nie je vylúčená možnosť, že bez takéhoto ovplyvnenia pri možnom plánovaní opravy, by poškodený si zabezpečil vozidlo aj pri nižšej cene nájmu.

59. Súd však musí tiež zdôrazniť, že jeho rozhodnutie sa vymyká jeho bežnej rozhodovacej činnosti vzhľadom na dané osobitosti sporu a nemožno vylúčiť, že iniciatívu pri stanovení primeranej ceny nájmu by mala ponukovo prevziať samotná poisťovňa tak, ako zabezpečuje aj opravu v zmluvných servisoch, pričom bez takejto ponuky aj za takýchto okolností sama neprispela k zníženiu rozsahu škody. K uvedenej hypotéze však súd nepristúpil z dôvodu, že sa jedná o pomerne „novú službu“, ktorú prevažne obsadili spoločnosti poskytujúce pomoc poškodeným tak ako žalobca, teda poisťovne sa „novej“ povinnosti v danom čase nemohli dostatočne prispôbiť.

60. Vzhľadom na uvedené súd zamietol žalobu, teda výšku nájmu nad mediánovú výšku 948 eur a zamietol rovnako aj nárok na poplatok za pristavenie vozidla, ktorého účelnosť pri výške nájmu presahujúceho medián trhu považoval za nedôvodnú, nakoľko služby čistenia, prevzatia vozidla, dezinfekcie, musia poskytovať všetky požičovne či už vo výške nájmu alebo sume nájmu a poplatkov, teda poplatok sám o sebe nemá žiaden opodstatnený význam, ale súd ho posudzuje vždy len v spojení s cenou za nájom náhradného vozidla, pretože takúto službu nemožno oddeliť a samostatne poskytovať.

61. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

62. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

63. V danej veci mal plný úspech žalovaný, preto súd rozhodol tak, že žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

64. O samotnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len

„CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa

osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).